

Древне-гръцки театръ възникналь и театръ за драматични прѣдставления. Древне-гръцки театръ китѣ театри се състоели отъ три части: 1) мѣсто за зрителитѣ, 2) сцена и 3) мѣсто за хора.

Мѣстото за зрителитѣ било полукръгълъ амфитеатръ; по стѣнната му се нареждали столици, на които могли да се смѣстятъ около 40 хиляди души. На стѣнната се качвали по сълби, на прѣчкани като радиуси на полукръгъ.

Сцената се издигала срѣщо амфитеатра. Тя била тѣсна, продълговата стѣнда, оградена отъ тритѣ страни съ стѣни, прорѣзани съ врати. Прѣдната стѣна имала три врати. Прѣднитѣ врати се наричали царски: прѣз нея влизали и излизали само царе, управители и изобщо лица, които имали високо положение. Другитѣ двѣ стѣни имали по едни врати, отъ които лѣвитѣ водѣли за града или селото, а дѣнитѣ — въ полето, гората, и пр. Споредъ вратитѣ, изъ които влизалъ актерьтъ, зрителитѣ знаели, отдѣ идѣлъ: изъ палата ли, изъ града ли, или изъ полето.

Мѣстото за хора се намирало между сцената и амфитеатра. То тоже имало полукръгъла форма, а въ срѣдата му имало издигнатина, което напомняло жертвеника на Вакха. Околъ странитѣ на тая издигнатина се нареждалъ хорьтъ.

Амфитеатрътъ нѣмалъ покривъ, и зрителитѣ стояли подъ открито небе. Разстоянието между сцената и зрителитѣ било доста голѣмо. За да ги виждатъ и чуватъ добръ зрителитѣ, актеритѣ прибѣгвали до нѣкои искусствени срѣдства. За да увеличатъ раста си, ходѣли съ нагъми, а на главата си туряли маски, споредъ ролитѣ. За усла на гласа въ театра били направени нѣкои акустически приспособения.

Отъ Гърция драмата минала у Римлянитѣ. У послѣднитѣ драматичната поезия не достигнала до онаи височина, до която стигнала у древнитѣ гръци. Римлянитѣ прѣдпочитали цирка отъ театра.

Въ срѣднитѣ вѣкове били забравени древне-гръцкитѣ и римски драматични прѣдставления. Намѣсто тѣхъ изникнали религиозно-правствени прѣдставления, на които прѣдставявали събития изъ ветхия и новия завѣтъ и изъ черковната история, като: грѣхонадането на първитѣ човѣци и изгонването имъ изъ рая, рождението на Спасителя и пр. Изгървѣмъ за тѣзи прѣдставления употребявали кукли или марионетки, а послѣ се костюмирали духовно-служителитѣ. Прѣдставленията ставали вжтрѣ въ храмоветѣ. Тѣ имали чисто религиозно-правствена цѣль — чрѣзъ живи, нагледни, картини да запознаватъ мирянитѣ съ главнитѣ събития изъ ветхия и новия завѣтъ, а така сжщо и съ християнскитѣ добродѣтели и мирски пороци.

Драматични произведения, които имали за съдържанне нѣкой обредъ или събитие изъ ветхия и новия завѣтъ или изъ живота на църквата, се наричали *мистерии*. Когато въ мистеритѣ взели да намѣсватъ разни измислици и събития изъ свѣтския животъ, прѣдставленията били прѣнесени изъ притвора въ оградата на църквата. Оттугъ пѣкъ били прѣнесени на стѣгдитѣ (площадитѣ) въ града. Мистеритѣ постоянно губяли библейския и религиозния си ха-

Драма-
та въ
срѣдни
тъ вѣ-
кове.

Мисте-
рии.